

In potokih, melioracij raznih pokrajin, vodovodov, kapnic in napajališč in za izgraditev važnih banovinskih cest, in sicer v znesku 100 milijonov Din; za amortizacijo naj se delno uporabi banovinski sklad za javna dela.

Ob koncu poročila o zasedanju banskega sveta ugotavljamo, da se banska uprava dravske banovine resno, vestno in smotreno trudi, izpolniti nade našega ljudstva ter storiti v napredek Slovenije vse,

Kakšni so naši komunisti? Jabolko ne pade daleč od drevesa, tako pravi stari pregovor. Komunisti po raznih državah so jabolka, ki nam jih pošilja boljševiška Moskva. Ta jabolka so pravtako brezbožna, nemoralna in ničvredna, kot tista, ki padajo v Rusiji od drevesa boljševizma. Zagrebški list »Mlada Hrvatska« je v 2. številki tega letnika fotografiral nastopanje in ravnanje mladih komunistov v Gospiču. Zbrali so se — tovariši in tovarišice — na praznik sv. Štefana v hiši svojega tovariša, ki je tamkaj največji hohštapler, ki nič ne dela, marveč postopa okoli, pije in pridiga komunizem. Bilo jih je 20: 10 tovarišev in 10 tovarišic, lepo razdeljenih na pare. Ko so se napili, so postavili na mizo svojo tovarišico, jo polivali z vinom ter jo po božje častili, češ, ti si zdaj naš bog, stari bog je umrl. Pri tej ceremoniji so kajpada ostudno preklinjali. Tulili so komunistične pesmi v proslavo komunistične demokracije. Nato so prešli h glavni točki svojega programa: k svobodni ljubezni. Ljudje brez vsakega sramu. Pa tudi brez socialnega čuta. Ko je namreč prišel neki star človek, ki je bil brezposeln delavec, prosit milodara, so ga ozmerjali in vrgli skozi vrata. Kot zadnja točka programa je bilo proizvajanje nasilnosti v zahvalo gostitelju, odnosno njegovemu očetu: polili so vsa tla z vinom, ki ga niso mogli popiti, jedila, ki jih niso mogli pojediti, so po sobi razmetali, z revolverji »reljali« v strop, razbili čaše, posodo in pohištvo. In potem so z divjaškim krohotom odšli. »Mlada Hrvatska« pripominja: »Mnogi, ki ste zapeljani, ali ne vidite, kam to vodi? Ali ne vidite naprej, kaj bi delali ti divjaki, če bi se ostvaril njihov komunistični raj? Hrvatski fantje in dekleta, osvestite se! Pokažite tem divjakom vrata, ki rušijo našo tradicijo, naše poštenje in našo bratsko narodnost!« Ta opomin velja v istem obsegu tudi za slovensko mladino.

Framasoni in ljudska fronta. Proti koncu preteklega leta so se zbrali v Pragi zastopniki framasonstva iz vzhodne Evrope. Zastopano je bilo na tem zborovanju tudi framasonstvo Poljske, Čehoslovaške, Rumunije in Jugoslavije. Zbrani framasoni so se vroče zavzemali za ljudsko fronto ter hvalili njene uspehe v Franciji in Španiji (požiganje cerkva in samostanov, morjenje duhovnikov in redovnikov, državljanska vojna!). Priporočali so, naj se v vseh državah po svobodomiselnih časnikih pripravlja pot za ljudsko fronto. O deležu, ki ga ima framasonstvo pri ljudski fronti, jasno in javno spričuje sestav

kar more. Kajpada se delovanje banskih uprav giblje v pretesnih centralističnih okovih in ob razmeroma malih gmotnih sredstvih. Obojni nedostatek bo treba odpraviti v interesu banovine in države. In čim prej se to zgodi, čim prej vzide Sloveniji resnična samouprava, temelječa na oblasti ljudstva in od njega izvoljenih poslancev, ki bo zamenjala sedanji birokratični surogat (nadomestek), tem bolje za Slovenijo in Jugoslavijo!

sedanje vlade ljudske fronte v Franciji. Člani framasonske lože so namreč naslednji ministri v Franciji: minister zunanjih zadev, minister za mornarico, minister za vojno letalstvo, minister znotranjih zadev, minister pravde, finančni minister, minister za kolonije, za gospodarstvo in mnogi vrhovni šefi po posameznih ministrstvih. Tako je razložljiva vnema te vlade za framasonsko-komunistično Španijo.

Sedemdesetletnica spreobrnjenca. Nedavno je obhajal v italijanskem mestecu Assisiju, domovini sv. Frančiška, 70letnico življenja slavni danski pisatelj in spreobrnjenec Janez Jörgensen. Rojen je bil 6. novembra 1866 v danskem mestu Svendborgu v protestantovski družini. Oče je bil mornar. V hiši je tudi stanoval stric, ki je bil profesor ter je imel veliko knjižnico. V to je mladi Jörgensen prav rad zahajal, ker je bil velik prijatelj čitanja. V tisti dobi je prevladovalo v duševnem svetu svobodomiselnost, ki ga je tiral materializem (brezbožni nauk, ki zanika dušo v človeku, Boga in večnost) v odkriti boj zoper katoliško cerkev. Iz liberalizma porojeni socializem pa je obljubljal zgraditi na svetu drug družabni red, ki bo uresničil raj na zemlji. Kaj čuda, da se je mladi Jörgensen navzel teh laži-svobodomiselnih in protikršćanskih načel, ki prešinjajo spise njegove prve pisateljske

Osebnosti.

40 let župnik. 40letnico župnikovanja pri Sv. Juriju ob južni žel. obhaja 1. marca t. l. vlč. g. kanonik Valentin Mikuš. Je to jubilej, ki ga marsikateri duhovnik v duhovniški službi ne dočaka, še manj pa na isti fari. Kaplanoval je pri Sv. Petru pri Mariboru, v Celju, v Konjicah, 1. septembra 1890 pa je prišel k Sv. Juriju, kjer je 1. marca 1897 postal župnik. Veliko huđeja je v tem času šlo preko njega, zlasti pred par leti. Pa tudi mnogo lepega je doživel. Celu vrsto duhovnikov je vzgojil, še letos bosta dva njegova farana pela novo sv. mašo. Celi rodovi šentjurčanov so vzrastli ob njegovem pastirovanju, mnogi so se med tem že sami postarali. S spoštovanjem se bodo šentjurčani spominjali ob 40letnem jubileju svojega pobožnega, še vedno čilega in delavnega dušnega pastirja. Spominjali pa se ga bodo tudi mnogi gg. duhovniki, ki so mu bili pomočniki v dušno-pastirski službi. Naj ga dobri Bog ohrani še mnogo let!

Nesreče.

Pri padcu si prebil lobanjo. V Mariboru v Stolni ulici je padel 66 letni upokojeni

dobe. Moderni preroki nevere so ga preslepili, pa tudi razočarali. Ker v protestantizmu ni mogel najti utehe v svoji notranji borbi, se je obrnil na katolicizem. Čital je katoliške knjige, stopil v zvezo z izobraženimi katoličani, zlasti je ljubil razgovor s takšnimi, ki so se iz druge vere spreobrnil v katolicizem. Mnogo je potoval po katoliških krajih, zlasti po Italiji. Obiskal je prelepe cerkve v Rimu, šel v katakombe, klečal na grobih sv. apostolov ter našel vero. Dne 16. februarja 1896 je bil sprejet v katoliško cerkev. Postal je učenec Kristusov, katerega radostno ter močno izpoveda v mnogoštevilnih prelepih delih, ki jih je spisal. Mnogo pozornosti je vzbudil njegov verski in socialni roman »Naša Gospa od Danske«. Svoje življenje je Jörgensen čudovito lepo opisal v »Legendi mojega življenja«. Opisal je med drugim tudi življenje sv. Frančiška Asiškega, sv. Katarine Sienske in l. 1929 Don Boska. Živi v priljubljenem mu Assisiju, kjer je obhajal 70letnico svojega zanimivega življenja in plodonosnega delovanja, proslavljen od številnih častilcev romo sveta.

železničar Gašper Dobnikar tako hudo, da si je prebil lobanjo in so ga reševalci oddali v bolnišnico.

Vojak pod avtobusom. Na dravskem mostu v Mariboru se je zgodila 19. t. m. predpoldne prometna nesreča. 23letni vojak Mijo Bulbo je zašel na mostu pod mestni avtobus, ki mu je zlomil desno nogo in so ga odpeljali reševalci v bolnico.

18letni fant smrtno ponesrečil. Pri št. Lenartu v Slov. goricah ima lončarsko podjetje Ernest Polanec. Za njega so delavci 17. februarja kopali v rovu ilovico. Obok rova se je nenadoma sesul in se zrušil na 18 letnega Jožefa Knupleža iz Sp. Gašteraja, katerega je čisto podsulo. Ostali tovariši so priskočili zasutemu takoj na pomoč. Kmalu po rešitvi je revež izdahnil radi prehudih notranjih poškodb.

Smrt v Dravi. Pod Ptujem je naplavila Drava truplo mladega moškega. V utopljenecu so prepoznali pred več tedni s čolnom ponesrečenega Alojzija Mohorko, 25 letnega posestniškega sina iz Slovenje vasi. Brat utopljenega, Ivan Mohorko, je sedaj javil orožništvu, da se je podal dne 9. decembra v čolnu iz Slovenje vasi v Orešje. Tamkaj sta popivala oba brata Mohorko v družbi drugih fantov. Na vožnji po Dravi na povratku proti domu sta padla brata Mohorko v reko. On, Ivan, se je rešil, brata Lojza pa je Drava odnesla. Na podlagi teh podatkov so preiskali orožniki zadevo s smrtno nesrečo.

Padel na madridski fronti. Zdravnik dr. Orestes Žunkovič, sin znanega vpokojenega podpolkovnika Davorina Žunkoviča v Ptuj, je padel kot prostovoljec madridske vlade v bojih za špansko prestolico. Dr. Žunkovič je končal v Mariboru gimnazijo in je bil znan kot sportnik.

V zadnjem hipu zaustavljeno trčenje avtomobilov. Na cesti proti Zg. Cmureku sta se v gosti megli srečala, drveč drug proti drugemu, avtomobila. Ko sta vozača zapazila, da se lahko zgodi najhujša nesreča, sta oba zavrla in avtomobila je na oledeneli cesti vrglo enega v levi in drugega v desni občestni jarek, ne da bi se bila prevrnila. En avto je last cmureškega zdravnika dr. Sergeja Kapralova, drugi mehanika Ivana Kranjca od Sv. Lenarta v Slov. goricah.

Smrtna nesreča očeta deveterih otrok. V Stražišču pri Kranju so izkopali 55 m globok vodnjak za tovarno g. Sirca. Ko so delo dogotovili, se je spomnil 40 letni delavec Hinko Ciglič iz Kokrice pri Kranju, da je pozabil pred odhodom na dnu vodnjaka orodje. Podal se je nazaj v vodnjak, a že na prvi stopnici mu je spodrsnilo, da

Španski general Llano, ki prodira po zavzetju Malage z južno nacionalno armado proti pristanišču Almeria.

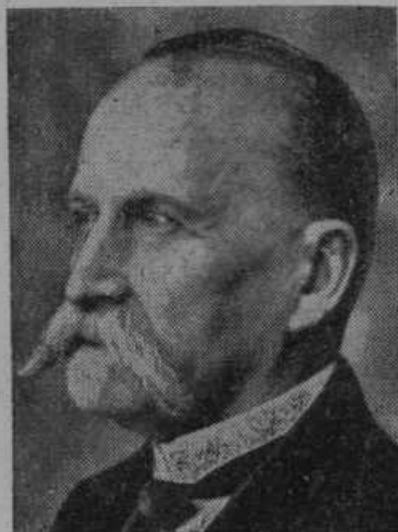
Kožuh za 1000 angleških funtov šterlingov. V predvojnem času je bil na račun ruskega velikega kneza izdelan kožuh za ogromno svoto 1000 funtov šterlingov. Kožuh ni bil nikoli rabljen in je v Londonu od sedajnjega lastnika na prodaj za 300 funtov šterlingov.

Zlato poroko sta obhajala pri trdnem zdravju Franc in Marija Hožar pri Veliki Nedelji.

je padel 40 m globoko in obležal mrtev. Smrtno ponesrečeni zapušča vdovo z devetimi nedoraslimi otroci.

Razne požarne nesreče. V Kamni gorici na Gorenjskem je vpepelil nočni ogenj pred dobrim mesecem umrli posestnici Faniški Prevc gospodarsko poslopje s 3000 kg sena in 500 kg slame. Domačini in gasilci

Novi predsednik Finske Kallio.

Ob priliki slovesnega kronanja angleškega kralja Jurja VI. so izdelali posebno spominsko kolajno. Na eni strani je podoba kralja Jurja VI., na drugi kraljice Elizabete.

so preprečili, da se požar ni razširil. — Ljubljana beleži v noči od 17. na 18. februar dva nočna požara. V ulici Majke Jugovičev je zgorela baraka železniškega uradnika Janka Koviča z raznim orodjem ter stavbenim lesom. Z zavarovalnino krita škoda znaša 6000 Din. — Drugi nočni požar je napravil v skladišču trgovine g. Sossa na Cankarjevem nabrežju 50.000 Din z zavarovalnino krite škode. — V Zg. Kašlju pri Ljubljani sta zgorela pod in šupa Neže Lovšetove in gospodarsko poslopje Ivane Znoj. V drugem slučaju znaša škoda 60.000 Din, zavarovalnina pa komaj 19.000 Din. — V Lokavcu pri Sv. Ani v Slov. goricah je zgorela streha na hiši posestnika Pavla Vuček, ki je oškodovan za 5000 Din. — Francu Robarju, posestniku v Spodnjih Goricah pri Račah, je uničil ogenj ostrešje na hlevu, kolarnico, več vozov, seno in razno orodje. Škoda znaša 20.000 Din. Pogorelec je dobil hude opekline po obrazu in na levi roki. 14letnega hlapca so zajeli plameni na hlevu in so ga komaj rešili.

Amerikanski admiral Byrd namerava odpremo proti severnemu tečaju. Byrd se je mudil že dvakrat v oledenih pokrajinah ob južnem tečaju.

V Hilbingu, Minnesota (Združene države Sev. Amerike) so postavili spomenik filmskemu igralcu W. Rogersu, ki je smrtno ponesrečil pri letalski nesreči v Alaski pred poldrugim letom. Ogromna glava je iz leda. Če obsijejo glavo na večer žarometi, zgleda kakor bi bila iz belega marmorja.

Strašna avtomobilska nesreča. V severni Grčiji, v Tesallji pri Volosu, se je zgodila velika in grozna avtomobilska nesreča. Radi opolzke ceste je padel avtobus v 50 m globok jarek, kjer se je čisto razbil. Na mestu so bili mrtvi štirje potniki. 15 ljudi je dobilo tako hude poškodbe, da so jim že podlegli, ali pa se borijo s smrtjo. Samo pet potnikov je nekako čudežno ostalo nepoškodovanih.

2000 domačinov utonilo v južni Afriki. Po poročilu iz Kapstadta je utonilo v južni Afriki zaradi povodnje rek Inncomati in Umbeluzi 2000 domačinov. Nalivi so trajali pet dni in so bile nekatere pokrajine povsem odrezane od sveta. Letala, ki so preletela od povodnje prizadete kraje, javljajo, da znaša škoda 1 milijon funtov šterlingov.

Razne novice.

Otvoritev gospodinjke šole v Svečini. Dne 16. februarja so v Svečini v novo preurejenem gradu in na nekdanjem veleposestvu admontskega samostana otvorili novo gospodinjko šolo, katero obiskuje 20 gojenk za šest mesecev. Na jesen bo poslopje popolnoma preurejeno v nove svrhe in takrat bo pričel letni tečaj za mnogo več gojenk.

Za urade, društva, šole: Krasen portret Slomškega, ki ga je napravil znameniti mariborski kipar g. Sojč, vzbuja vsesplošno zanimanje. Takoj prvi dan so mnogi izrazili svoje občudovanje, da to je pa delo, ki je vredno, da je povsod v naših lokalih. Ne le izdelava, tudi cena bo vsake-mu ugajala. Portret je izdelan tako, da ga je mogoče obesiti na steno, dasi je v velikem reliefu. Cena mu je le 100 Din. Vse, ki se zanimajo za ta relief, prosimo, da se ogledajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Izredno debela svinja. Posestnica Eliza Trampuš v Bresternici pri Mariboru je kolnila te dni 19 mesecev staro ter pitano svinjo, ki je tehtala 455 kg in je dala 213 kg masti. Izredna svinja je tehtala toliko kakor doraslo govedo.

Nasvet k štednji je eden najboljših nasvetov, ki ga zamoremo dati vsakomur!

Ob rojstvu otroka začnejo starši polagati v MESTNO HRANILNICO V MARI-BORU vsak mesec Din 100.—.

Ko dopolni otrok 21. leto starosti, mu Mestna hranilnica izplača Din 44.028.98.

Varčujte in nalagajte svoje prihranke v domači mestni zavod: v Mestno hranilnico v Mariboru!

Sprejemamo vloge že od Din 10.— naprej.

Ogromna gradnja letal na celem svetu.

Howard Walch, ravnatelj ameriške izvozne družbe za letala, je obelodanil statistiko glede gradnje aeroplanov v tem letu na celem svetu. Walch pravi, da bo letos zgrajenih 28.500 vojaških in potniških letal, kar znači najvišje število sploh vseh aeroplanov na svetu do konca leta 1936. Štiri petine letos zgrajenih letal se bode uporabilo v vojaške svrhe. Nova letala so razdeljena takole na posamezne države: Sovjetska Rusija 3000 vojaških letal, 200 potniških; Nemčija 2900, 254; Angleška 2700, 328; Francija 2500, 700; Italija 2300, 65; Čehoslovaška 700, 69.

V armadi španskega nacionalističnega generala Franca se bori 50.000 italijanskih prostovoljcev.

Važno za vse ljubitelje vrtov, vrtnarje ter za kmetovalce! Znana in že leta 1869 osnovana mariborska trgovina semenja M. Berdajs stopa v tekoče poslovno leto z novim poletom. S sodelovanjem vrtnarskih in kmetijskih strokovnjakov je izdala letos katalog semenja, ki je brez dvoma edinstven te vrste. Cenik namreč ne prinaša zgolj navedbe blaga in cene, nego prinaša za vsako vrsto dotične trave, sočivja ali cvetlice obenem tudi najprimernejši čas in način setve, zahtevajočo kakovost zemlje itd. Vsebuje razen tega tudi navodilo za gnojenje

in najvažnejša gnojila. Neprecenljive vrednosti pa je zelo obširen pregled živalskih in rastlinskih škodljivcev z natančnim opisom, kedar in kako jih je pokončevati. Semena, ki jih prodaja ta priznana tvrdka, so iz najboljših inozemskih virov. Tvrdka Berdajs je mnogo žrtvovala za omenjeni cenik, ki ga bo vsak ljubitelj vrta, vrtnar in kmetovalec rad vzel v roke, saj združuje mimo ponudbenega momenta najvažnejše znanje o setvi trav, sočivja in naših cvetic.

Enodnevni tečaj o trsnih rezi v vinogradu se bo vršil na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru dne 1. marca t. l. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8. do 12. ure in od 14. do -8. ure.

Dvodnevni tečaj za sajenje, oskrbo, pomlajanje, precepljanje in gnojenje ladnega drevja se vrši v petek in soboto, dne 5. in 6. marca t. l. na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter traja vsaki dan od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Letošnji vinski sejem v Ljutomeru. V Ljutomeru se pripravlja vinski sejem in razstava v že običajnem obsegu kakor prejšnja leta na dan 16. marca 1937 v kavarni g. Zavratnika. Otvoritev vinskega sejma bo ob 9. uri dopoldne, zaključki se ob 8. uri zvečer. Vabijo se razstavljalci, da nudijo na tem vinskem sejmu veliko izbiro našega pristnega vina, vabijo pa se tudi vsi konsumenti dobrega vina!

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suhar bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

Obžalovanja vredni slučaj.

Prijeti konjski tatovi. V Koprivno ob koroški meji so se natepli trije Avstrijci. Anton Hrobast, posestnik iz Črne, je vozil s konji drva iz gozda. Avstrijska detelja je začela s Hrobastom pred krčmo pogovor in ga je zvalila na pijačo. Med tem, ko sta dva Hrobasta motila s pogovori v gostilni, mu je tretji izpregel 3500 Din vrednega konja in ga odgnal proti meji, da bi jo popihal z njim v Avstrijo. Pri prekoračenju meje je imel smolo, ker so ga zajeli graničarji, mu odvzeli konja

Otrok prenočil med mrličem v mrtvašnici

Iz Olomuca poročajo, da je v tamkajšnji bolnišnici ležala 9 let stara deklica Marija Panak. Imela je davico ter je že več dni bila v bolnišnici. Nekega dne pa je otrok dobil tako silno vročino, da je nazadnje telo onemoglo ter je deklica umrla. Malo trupelce so odpejali na ročnem vozčku v sobo za raztelesenje, kjer naj bi mrtvo deklico razteleseli. Na vse zgodaj zjutraj pa je prišla otrokova mati, katera je vsa žalostna hotela videti mrtvega otroka. Peljali so jo v dvorano, kjer so ležali mrlič, pokriti z belimi rjuhami. Ko pa je mati stopila v dvorano, je zagledala na takem vozčku sedeti svojo hčerko. Deklica je mater takoj ve-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»To si le misliš. Pojdi, deklica, rada me imej!«
»Zavpila bom, če me ne pustiš.«
»Nikar! Tako daleč sva od Kaple in Smarja, da te nihče ne bi čul.«

»Bo že prišel kdo — gotovo.«

»Žive duše ni blizu; o tem sem se že prej pričal.«

»Toda Bog je blizu, vsemogočni, večni sodnik,« je vzkliknilo dekle in povzdignilo glas. »Bog me bo varoval in tebe kaznoval.«

V svoji svetli obleki, obsijana z mesečnim sojem, je bila podobna prikazni iz nebes. Nemo, ko da ga je pogled na njeno nedolžnost prikoval, je strmel. Anza vanjo. Ne, to dekle ni bilo kakor druge. S prilizavnostjo ji ne bo kos. Po kratkem molku je rekel z mirnim glasom:

»Veronika, pamet si posodi! ... Nekaj bi te rad prosil; ne bo ti težko. Nič se ne boj!«

»Ne bojim se ničesar kakor le greha,« je dejala odločno.

»Potem mi lahko ustrežeš. Noben greh ni... Glej, obljubil sem tovarišem, da te pripeljem na Fužino, da boš rajala z menoj.«

»Kaj takega si misliš o meni!« se je ogorčila. »Ali me imaš za tako?«

»Kaj je to slabega? Ali je kaj hudega, če te rajat peljam?«

»Hudo je, da kaj takega zahtevaš.«

»Besedo moram držati; drugače se mi bodo smejali. Pojdi no, ne puščaj me na cedilu!«

»Nikdar in nikoli ne!«

»Saj ni treba zastonj; deset zlatih goldinarjev ti dam — dvajset jih dam, če hočeš.«

»Svoje nedolžnosti ne dam ne za sto, ne za tisoč goldinarjev, za nič na svetu ne.«

»Ne boj se za nedolžnost! Nič se ti ne bo zgodilo; kakor brat ti bom, ti rečem. Besedo ti dam.«

»Na tvojo besedo se ne morem zanašati.«

»Kaj?« je vzkipel. »Ali si že kdaj čula, da sem svojo besedo prelomil? Kar obljubim, to zmeraj držim.«

»Če bi se tudi mogla nate in na tvojo besedo zanesti — ne, nikoli ne bi šla plesat. Strašno slab zgled bi to bil za druge.«

»Za druge, hahaha... Drugi se zaradi tebe ne bodo ne pohujšali ne poboljšali; kakršni so, taki so.«

»Naj, da grem svojo pot! Zadnji čas je, da pridem domov.«

»Urico prej ali slej, to ni taka reč. Pametna bodi! Zdaj pojdeva na Fužino, enkrat greš z menoj

Ali si že obnovil naročnino?

in ga vrnili lastniku. Oblast je vtaknila pod ključ vse tri nepošteno Avstrijce.

Velika tatvina denarja v trgovini. Na Kralja Petra trgu v Mariboru ima trgovino z usnjem Viktor Kosi. Pripravil si je na mizo 24.000 Din, da jih odnese v Freundovo tovarno za usnje. Naenkrat je prišlo k njemu več kupcev in je Kosi v pogovoru s strankami pozabil, da ima na mizi toliko tisočakov. Šele proti večeru je opazil, da mu je nekdo izmaknil vseh 24 jurjev. Kosi je javil veliko tatvino policiji.

Dva vloma v št. IIju v Slov. goricah. V št. IIju je bilo v noči vlomljeno v pošni urad in je odnesel vlomilec 116 Din. Sigurno je napravil isti storilec nezazeljen obisk tudi v gostilni Sfiligoj, iz katere si je prilastil tobačne izdelke.

Nepoboljšljiv tat. Na podlagi zadnjega pomiloščenja je bil izpuščen na svobodo Pavel Kranjc, ki je začel koj po izpustitvi svoj vlomilski ter tatinski posel po Slov. goricah in najbolj v okolici Sv. Ruperta. Kranjca so orožniki zopet zaprli zaradi več vlomov, tatvin in goljufij.

Nočni vrom v trgovino. V noči je bilo vlomljeno v podružnico trgovca Ignaca Lovrenčiča iz Lukavcev pri Ljutomeru. Vlomilci so odnesli manufakturnega blaga za 4000 Din.

Svojevrvsten zločin mačeha. V G. Radgoni je opazila učiteljica, da vidno peša sedemletni Alojzij Kreft iz Orehovskega vrha, dasi je bil pred meseci krepak ter povsem zdrav. Ko je učiteljica fantka natančneje preiskala, je ugotovila, da ima v višini želodca oblečen steznik z jeklenimi peresi, kar mu povzroča bolečine. Dečko je priznal med solzami, da mu je steznik tesno opasala njegova mačeha, da bi manj jedel. Z zadevo se je pečal tudi zdravnik in videl, da je steznik otroku zveržil mišice. Na odgovor pozvana mačeha je hladnokrvno povedala, da je stiščala pastorka v

steznik zato, ker je kazal preveč teka za jed. Mačeho so naznanili oblasti.

Za 9 tisočakov okraden posestnik. V Pacinju pri Ptujju so vdrli v noči še neodkriti storilci v hišo posestnika Ivana Segule. Odnesli so obleke, perila in gotovine za 9000 Din.

Sleparija s prodajo živine in sadjevca. V Zagorje ob Savi in v okolico se je natepel odnekod neznanec, ki je obiskal nekaj krčmarjev in mesarjev. Pri gostilničarjih je proti ari prodajal sadjevca, pri mesarjih se je izdajal za prodajalca živine. Zadeva sleparskega prodajalca živine in sadjevca je prijavljena orožnikom.

Umor dveh stark. V Čurilah pri Metliki so našli s sekuro ubiti ter izropani 83 letno Baro Kočevar in njeno skoraj 70 let staro hčer Marijo Vraničar. Morilec je pretaknil pred pobegom vse po hiši in je odnesel vse, kar mu je padlo v naglici v roke.

MLADOLETNI UMORIL STARKO.

Odkritje zločina.

V Jelovcu pri Makolah so odkrili tolovajski umor, ki je pretresel vso okolico. V leseni samotni koči kake pol ure od Makole je prebivala 71 letna Amalija Neudeker. Franc Babšek, posestnik, je šel te dni mimo omenjene kočice in je stopil v njo, da bi obiskal starko. Pri vstopu v izbo se mu je nudil strahovit prizor. Ženica je ležala vsa okrvavljena pod klopjo. Babšek je po tem odkritju hitro stekel na občinski urad v Jelovec, odkoder so se podali trije odborniki z mrtvoogledom v hišico Neudekerjeve.

Videli so, da je soba v popolnem neredu ter vsi koti in omare pretaknjene. Občinska komisija sklepa iz razbitega štedilnika, da se je morala vršiti med napadalcem in napadeno srdita borba. Zločinec je starki s sekuro razklal glavo in je po umoru pokrtil njen obraz in rano z ruto. Umorjeno je zavlekel pod klop in je pobežnil skozi okno.

Neudekerjeva je živela sama zase že več let in ni imela nobenih sorodnikov.

Njena posest meri komaj en oral. Pri koči je tudi majhen vinograd, katerega je ženica sama obdelovala. Rada je zahajala v cerkev in so jo zadnjič videli dne 15. januarja. Zločin je bil izvršen pred tedni, ker je bilo truplo pri najdbi že precej razpadlo.

Neudekerjeva, ali po domače Jagrova Malika, je bila v mlajših letih kuharica. Sosedje pravijo, da ni posedala gotovine, saj je celo beračila in je izostajala od doma po več tednov.

Aretacija mladoletnega zločinca.

Sum radi roparskega umora Neudekerjeve je koj padel na komaj 16 letnega Stefana Božička, ki je čisto izprijen kmečki fant in je že v šoli izmaknil učiteljici iz miznice 325 Din. Dečko je po odkritju zločina pobežnil v gozd in se je šele proti večeru priklatil domov. Drugo jutro ga je občinski odbornik iz Mehol odvedel na občino, kjer so ga zaslišali orožniki iz Poljčan. Izprijenec je priznal, da je izvršil zločin 27. januarja zjutraj. Neudekerjevo je dobil na postelji pri česanju. Udaril jo je s sekuro parkrat in je mrtvo truplo z obvezano glavo potegnil pod klop, kjer so ga našli. Strašen zločin je zagrešil hudoba radi tega, ker je starki večkrat kaj izmaknil in ga je ta oštevala radi tega. Po umoru je ženici odnesel možnar, verižico od stenske ure in še nekaj drugih neznatnih drobnarij.

Orožniki so odgnali fanta v zapor v Sl. Bistrico, odkoder bo oddan v poboljševalnico, a je le malo upanja, da bo postalo iz njega kedaj kaj poštenega in človeški družbi koristnega.

Izpred sodišča.

Poldrugo leto robije za 9000 Din ukradenega blaga. Anton Pernat, branjevec na mariborskem Glavnem trgu, je izvršil vrom v trgovino Helene Lukež v Vetrinjski ulici. Pri Pernatu so dobili za 9000 D pokradenega blaga. Vlomilec je bil v Mariboru 19. februarja obsojen na poldrugo leto robije.

rajat — en sam raj mi je dovolj —, potem te spremlim nazaj in poskrbim, da se ti nič ne pripeti. Čez dve uri sva spet tu.«

»Ne, rajši ko da grem na Fužino rajat, skočim tu čez šmarske peči dol.«

Ze doslej se je držala na štiri, pet korakov od njega; zdaj se je še za nekaj odmaknila. Njega je to le še bolj razdražilo: Da bi se njemu kako deklet upiralo?!

»Če nočeš iz proste volje, te prisilim,« ji je zagrozil.

Tedaj je naglo švignila na rob stene, skočila na zakrivljeno koreniko mogočnega macesna, ki je štrlela nad prepadom, in se z obema rokama prijela drevesa.

»Kaj uganjaš, neumnica?« je zavpil. »Padla boš; ubila se boš.«

»Več ko za življenje mi je za čast in poštenje,« je zasopihala.

»Saj ti ne storim nič. Takoj se mi vrni! Ali čuješ: takoj, ti rečem!«

»Prej ne, dokler ne odideš. Čisto oditi moraš.«

Kar načuditi se ni mogel, da je tako odločna, neustrašena in pogumna, zraven pa ga je grabila jeza in užaljen ponos. On, grofov jagar, ki mu je šlo vedno vse po volji, naj bi se temu trmastemu dekletu vdal? Nihče mu ni bil kos, to slabotno deklet pa naj bi mu bilo? Vse je kipel v njem. Kri mu je

udarila v lica, žile so mu nabrekli, v ušesih mu je šumelo, razburjeno in besno se je zadržal:

»Prekleta deklina, ali misliš, da me je kaj manj kakor tebe? Pokazal ti bom. Te bom že spravil sem nazaj!«

Skočil je nekoliko korakov proti prepadu.

»Ostani! Skočila bom dol,« je zavpilo deklet s hripavim glasom.

Nagnila se je na desno stran, spustila eno roko in nogo, da je napol visela nad brezdom.

»Ti si nora!« je zatulil in skočil še bliže.

V tem hipu je v zraku razvižgalo in zašuštelo. Anza je obstal in se ozrl; zagledal je črno senco velike ponočne ptice, ki se je speljala med veje macesna.

Tedaj pa je pred jim kakor v smrtnem strahu zavpilo:

»Ježeš Marija!«

Naglo je obrnil pogled, še je videl, kako je vzplapolala svetla Veronikina obleka — potem pa je deklet izginilo. Nekaj topih padcev je bilo čuti, prah se je dvignil, iz globine pa je zamolklo zabobnelo.

»Veronika! Veronika!« je tulil Anza.

Spustil se je na rob, se zavihtel okoli korenike, kjer se je poprej držala Veronika, in pogledal dol... Da, tam spodaj je bila, tik pod steno, nič drugega ko bel kupček na sivem kamenju — bela obleka se je svetila v mesečnem soju.

Za njo bi skočil, da — joj! Omotica ga je obšla,

selo pozdravila: »Poglej no mamica, vsi drugi še spe in so kar pokriti, samo jaz sem že dolgo zbujena.« Dekletico so takoj odnesli nazaj v bolnišnico, kjer se še naprej zdravi ter niti ne ve, kje je tisto noč prenočevala.

Koliko je že pretrpela španska duhovščina v razvijanski vojni?

Kakor navaja vaticanški list »Osservatore Romano«, je pred državljansko vojno število španske duhovščine znašalo 60 škofov in nadškofov, 33.500 duhovnikov in 20.640 menihov. Španski kolegij v Rimu je sedaj na podlagi 200 pisem škofov in duhovnikov ter na podlagi izjav 188 duhovnikov in 8 škofov, ki so prišli v Rim, sestavil statistiko. Na tej podlagi je bilo v

Strašna avtomobilska nesreča. V severni Grčiji, v Tesallji pri Volosu, se je zgodila velika in grozna avtomobilska nesreča. Radi opolzke ceste je padel avtobus v 50 m globok jarek, kjer se je čisto razbil. Na mestu so bili mrtvi štirje potniki. 15 ljudi je dobilo tako hude poškodbe, da so jim že podlegli, ali pa se borijo s smrtjo. Samo pet potnikov je nekako čudežno ostalo nepoškodovanih.

2000 domačinov utonilo v južni Afriki. Po poročilu iz Kapstadta je utonilo v južni Afriki zaradi povodnje rek Inncomati in Umbeluzi 2000 domačinov. Nalivi so trajali pet dni in so bile nekatere pokrajine povsem odrezane od sveta. Letala, ki so preletela od povodnje prizadete kraje, javljajo, da znaša škoda 1 milijon funtov šterlingov.

Razne novice.

Otvoritev gospodinjke šole v Svečini. Dne 16. februarja so v Svečini v novo preurejenem gradu in na nekdanjem veleposestvu admontskega samostana otvorili novo gospodinjko šolo, katero obiskuje 20 gojenk za šest mesecev. Na jesen bo poslopje popolnoma preurejeno v nove svrhe in takrat bo pričel letni tečaj za mnogo več gojenk.

Za urade, društva, šole: Krasen portret Slomškega, ki ga je napravil znameniti mariborski kipar g. Sojč, vzbuja vsesplošno zanimanje. Takoj prvi dan so mnogi izrazili svoje občudovanje, da to je pa delo, ki je vredno, da je povsod v naših lokalih. Ne le izdelava, tudi cena bo vsake-mu ugajala. Portret je izdelan tako, da ga je mogoče obesiti na steno, dasi je v velikem reliefu. Cena mu je le 100 Din. Vse, ki se zanimajo za ta relief, prosimo, da se ogledajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Izredno debela svinja. Posestnica Eliza Trampuš v Bresternici pri Mariboru je kolnila te dni 19 mesecev staro ter pitano svinjo, ki je tehtala 455 kg in je dala 213 kg masti. Izredna svinja je tehtala toliko kakor doraslo govedo.

Nasvet k štednji je eden najboljših nasvetov, ki ga zamoremo dati vsakomur!

Ob rojstvu otroka začnejo starši polagati v MESTNO HRANILNICO V MARI-BORU vsak mesec Din 100.—.

Ko dopolni otrok 21. leto starosti, mu Mestna hranilnica izplača Din 44.028.98.

Varčujte in nalagajte svoje prihranke v domači mestni zavod: v Mestno hranilnico v Mariboru!

Sprejemamo vloge že od Din 10.— naprej.

Ogromna gradnja letal na celem svetu. Howard Walch, ravnatelj ameriške izvozne družbe za letala, je obelodanil statistiko glede gradnje aeroplanov v tem letu na celem svetu. Walch pravi, da bo letos zgrajenih 28.500 vojaških in potniških letal, kar znači najvišje število sploh vseh aeroplanov na svetu do konca leta 1936. Štiri petine letos zgrajenih letal se bode uporabilo v vojaške svrhe. Nova letala so razdeljena takole na posamezne države: Sovjetska Rusija 3000 vojaških letal, 200 potniških; Nemčija 2900, 254; Angleška 2700, 328; Francija 2500, 700; Italija 2300, 65; Čehoslovaška 700, 69.

V armadi španskega nacionalističnega generala Franca se bori 50.000 italijanskih prostovoljcev.

Važno za vse ljubitelje vrtov, vrtnarje ter za kmetovalce! Znana in že leta 1869 osnovana mariborska trgovina semenja M. Berdajs stopa v tekoče poslovno leto z novim poletom. S sodelovanjem vrtnarskih in kmetijskih strokovnjakov je izdala letos katalog semenja, ki je brez dvoma edinstven te vrste. Cenik namreč ne prinaša zgolj navedbe blaga in cene, nego prinaša za vsako vrsto dotične trave, sočivja ali cvetlice obenem tudi najprimernejši čas in način setve, zahtevajočo kakovost zemlje itd. Vsebuje razen tega tudi navodilo za gnojenje

in najvažnejša gnojila. Neprecenljive vrednosti pa je zelo obširen pregled živalskih in rastlinskih škodljivcev z natančnim opisom, kedar in kako jih je pokončevati. Semena, ki jih prodaja ta priznana tvrdka, so iz najboljših inozemskih virov. Tvrdka Berdajs je mnogo žrtvovala za omenjeni cenik, ki ga bo vsak ljubitelj vrta, vrtnar in kmetovalec rad vzel v roke, saj združuje mimo ponudbenega momenta najvažnejše znanje o setvi trav, sočivja in naših cvetic.

Enodnevni tečaj o trsnih rezi v vinogradu se bo vršil na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru dne 1. marca t. l. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8. do 12. ure in od 14. do 8. ure.

Dvodnevni tečaj za sajenje, oskrbo, pomlajanje, precepljanje in gnojenje ladnega drevja se vrši v petek in soboto, dne 5. in 6. marca t. l. na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter traja vsaki dan od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Letošnji vinski sejem v Ljutomeru. V Ljutomeru se pripravlja vinski sejem in razstava v že običajnem obsegu kakor prejšnja leta na dan 16. marca 1937 v kavarni g. Zavratnika. Otvoritev vinskega sejma bo ob 9. uri dopoldne, zaključki se ob 8. uri zvečer. Vabijo se razstavljalci, da nudijo na tem vinskem sejmu veliko izbiro našega pristnega vina, vabijo pa se tudi vsi konsumenti dobrega vina!

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suhar bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

Obžalovanja vredni slučaj.

Prijeti konjski tatovi. V Koprivno ob koroški meji so se natepli trije Avstrijci. Anton Hrobast, posestnik iz Črne, je vozil s konji drva iz gozda. Avstrijska detelja je začela s Hrobastom pred krčmo pogovor in ga je zvalila na pijačo. Med tem, ko sta dva Hrobasta motila s pogovori v gostilni, mu je tretji izpregel 3500 Din vrednega konja in ga odgnal proti meji, da bi jo popihal z njim v Avstrijo. Pri prekoračenju meje je imel smolo, ker so ga zajeli graničarji, mu odvzeli konja

Otrok prenočil med mrličem v mrtvašnici

Iz Olomuca poročajo, da je v tamkajšnji bolnišnici ležala 9 let stara deklica Marija Panak. Imela je davico ter je že več dni bila v bolnišnici. Nekega dne pa je otrok dobil tako silno vročino, da je nazadnje telo onemoglo ter je deklica umrla. Malo trupelce so odpešali na ročnem vozčku v sobo za raztelesenje, kjer naj bi mrtvo deklico razteleseli. Na vse zgodaj zjutraj pa je prišla otrokova mati, katera je vsa žalostna hotela videti mrtvega otroka. Peljali so jo v dvorano, kjer so ležali mrlič, pokriti z belimi rjuhami. Ko pa je mati stopila v dvorano, je zagledala na takem vozčku sedeti svojo hčerko. Deklica je mater takoj ve-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»To si le misliš. Pojdi, deklica, rada me imej!«
»Zavpila bom, če me ne pustiš.«
»Nikar! Tako daleč sva od Kaple in Šmarja, da te nihče ne bi čul.«

»Bo že prišel kdo — gotovo.«

»Žive duše ni blizu; o tem sem se že prej pričal.«

»Toda Bog je blizu, vsemogočni, večni sodnik,« je vzkliknilo dekle in povzdignilo glas. »Bog me bo varoval in tebe kaznoval.«

V svoji svetli obleki, obsijana z mesečnim sojem, je bila podobna prikazni iz nebes. Nemo, ko da ga je pogled na njeno nedolžnost prikoval, je strmel. Anza vanjo. Ne, to dekle ni bilo kakor druge. S prilizavnostjo ji ne bo kos. Po kratkem molku je rekel z mirnim glasom:

»Veronika, pamet si posodi! ... Nekaj bi te rad prosil; ne bo ti težko. Nič se ne boj!«

»Ne bojim se ničesar kakor le greha,« je dejala odločno.

»Potem mi lahko ustrežeš. Noben greh ni... Glej, obljubil sem tovarišem, da te pripeljem na Fužino, da boš rajala z menoj.«

»Kaj takega si misliš o meni!« se je ogorčila. »Ali me imaš za tako?«

»Kaj je to slabega? Ali je kaj hudega, če te rajat peljam?«

»Hudo je, da kaj takega zahtevaš.«

»Besedo moram držati; drugače se mi bodo smejali. Pojdi no, ne puščaj me na cedilu!«

»Nikdar in nikoli ne!«

»Saj ni treba zastonj; deset zlatih goldinarjev ti dam — dvajset jih dam, če hočeš.«

»Svoje nedolžnosti ne dam ne za sto, ne za tisoč goldinarjev, za nič na svetu ne.«

»Ne boj se za nedolžnost! Nič se ti ne bo zgodilo; kakor brat ti bom, ti rečem. Besedo ti dam.«

»Na tvojo besedo se ne morem zanašati.«

»Kaj?« je vzkipel. »Ali si že kdaj čula, da sem svojo besedo prelomil? Kar obljubim, to zmeraj držim.«

»Če bi se tudi mogla nate in na tvojo besedo zanesti — ne, nikoli ne bi šla plesat. Strašno slab zgled bi to bil za druge.«

»Za druge, hahaha... Drugi se zaradi tebe ne bodo ne pohujšali ne poboljšali; kakršni so, taki so.«

»Naj, da grem svojo pot! Zadnji čas je, da pridem domov.«

»Urino prej ali slej, to ni taka reč. Pametna bodi! Zdaj pojdeva na Fužino, enkrat greš z menoj

Ali si že obnovil naročnino?

in ga vrnili lastniku. Oblast je vtaknila pod ključ vse tri nepoštene Avstrijce.

Velika tatvina denarja v trgovini. Na Kralja Petra trgu v Mariboru ima trgovino z usnjem Viktor Kosi. Pripravil si je na mizo 24.000 Din, da jih odnese v Freundovo tovarno za usnje. Naenkrat je prišlo k njemu več kupcev in je Kosi v pogovoru s strankami pozabil, da ima na mizi toliko tisočakov. Šele proti večeru je opazil, da mu je nekdo izmaknil vseh 24 jurjev. Kosi je javil veliko tatvino policiji.

Dva vloma v št. IIju v Slov. goricah. V št. IIju je bilo v noči vlomljeno v pošni urad in je odnesel vlomilec 116 Din. Sigurno je napravil isti storilec nezazeljen obisk tudi v gostilni Sfiligoj, iz katere si je prilastil tobačne izdelke.

Nepoboljšljiv tat. Na podlagi zadnjega pomiloščenja je bil izpuščen na svobodo Pavel Kranjc, ki je začel koj po izpustitvi svoj vlomilski ter tatinski posel po Slov. goricah in najbolj v okolici Sv. Ruperta. Kranjca so orožniki zopet zaprli zaradi več vlovov, tatvin in goljufij.

Nočni vrom v trgovino. V noči je bilo vlomljeno v podružnico trgovca Ignaca Lovrenčiča iz Lukavcev pri Ljutomeru. Vlomilci so odnesli manufakturnega blaga za 4000 Din.

Svojevrsten zločin mačeha. V G. Radgoni je opazila učiteljica, da vidno peša sedemletni Alojzij Kreft iz Orehovskega vrha, dasi je bil pred meseci krepak ter povsem zdrav. Ko je učiteljica fantka natančneje preiskala, je ugotovila, da ima v višini želodca oblečen steznik z jeklenimi peresi, kar mu povzroča bolečine. Dečko je priznal med solzami, da mu je steznik tesno opasala njegova mačeha, da bi manj jedel. Z zadevo se je pečal tudi zdravnik in videl, da je steznik otroku zveržil mišice. Na odgovor pozvana mačeha je hladnokrvno povedala, da je stiščala pastorka v

steznik zato, ker je kazal preveč teka za jed. Mačeho so naznanili oblasti.

Za 9 tisočakov okraden posestnik. V Pacinju pri Ptujju so vdrli v noči še neodkriti storilci v hišo posestnika Ivana Segule. Odnesli so obleke, perila in gotovine za 9000 Din.

Sleparija s prodajo živine in sadjevca. V Zagorje ob Savi in v okolico se je natepel odnekod neznanec, ki je obiskal nekaj krčmarjev in mesarjev. Pri gostilničarjih je proti ari prodajal sadjevca, pri mesarjih se je izdajal za prodajalca živine. Zadeva sleparskega prodajalca živine in sadjevca je prijavljena orožnikom.

Umor dveh stark. V Čurilah pri Metliki so našli s sekuro ubiti ter izropani 83 letno Baro Kočevar in njeno skoraj 70 let staro hčer Marijo Vraničar. Morilec je pretaknil pred pobegom vse po hiši in je odnesel vse, kar mu je padlo v naglici v roke.

MLADOLETNI UMORIL STARKO.

Odkritje zločina.

V Jelovcu pri Makolah so odkrili tolovajski umor, ki je pretresel vso okolico. V leseni samotni koči kake pol ure od Makole je prebivala 71 letna Amalija Neudeker. Franc Babšek, posestnik, je šel te dni mimo omenjene kočice in je stopil v njo, da bi obiskal starko. Pri vstopu v izbo se mu je nudil strahovit prizor. Ženica je ležala vsa okrvavljena pod klopjo. Babšek je po tem odkritju hitro stekel na občinski urad v Jelovec, odkoder so se podali trije odborniki z mrtvoogledom v hišico Neudekerjeve.

Videli so, da je soba v popolnem neredu ter vsi koti in omare pretaknjene. Občinska komisija sklepa iz razbitega štedilnika, da se je morala vršiti med napadalcem in napadeno srdita borba. Zločinec je starki s sekuro razklal glavo in je po umoru pokrtil njen obraz in rano z ruto. Umorjeno je zavlekel pod klop in je pobežnil skozi okno.

Neudekerjeva je živela sama zase že več let in ni imela nobenih sorodnikov.

Njena posest meri komaj en oral. Pri koči je tudi majhen vinograd, katerega je ženica sama obdelovala. Rada je zahajala v cerkev in so jo zadnjič videli dne 15. januarja. Zločin je bil izvršen pred tedni, ker je bilo truplo pri najdbi že precej razpadlo.

Neudekerjeva, ali po domače Jagrova Malika, je bila v mlajših letih kuharica. Sosedje pravijo, da ni posedala gotovine, saj je celo beračila in je izostajala od doma po več tednov.

Aretacija mladoletnega zločinca.

Sum radi roparskega umora Neudekerjeve je koj padel na komaj 16 letnega Stefana Božička, ki je čisto izprijen kmečki fant in je že v šoli izmaknil učiteljici iz miznice 325 Din. Dečko je po odkritju zločina pobežnil v gozd in se je šele proti večeru priklatil domov. Drugo jutro ga je občinski odbornik iz Mehol odvedel na občino, kjer so ga zaslišali orožniki iz Poljčan. Izprijenec je priznal, da je izvršil zločin 27. januarja zjutraj. Neudekerjevo je dobil na postelji pri česanju. Udaril jo je s sekuro parkrat in je mrtvo truplo z obvezano glavo potegnul pod klop, kjer so ga našli. Strašen zločin je zagrešil hudoba radi tega, ker je starki večkrat kaj izmaknil in ga je ta oštevala radi tega. Po umoru je ženici odnesel možnar, verižico od stenske ure in še nekaj drugih neznatnih drobnarij.

Orožniki so odgnali fanta v zapor v Sl. Bistrico, odkoder bo oddan v poboljševalnico, a je le malo upanja, da bo postalo iz njega kedaj kaj poštenega in človeški družbi koristnega.

Izpred sodišča.

Poldrugo leto robije za 9000 Din ukradenega blaga. Anton Pernat, branjevec na mariborskem Glavnem trgu, je izvršil vrom v trgovino Helene Lukež v Vetrinjski ulici. Pri Pernatu so dobili za 9000 D pokradenega blaga. Vlomilec je bil v Mariboru 19. februarja obsojen na poldrugo leto robije.

rajat — en sam raj mi je dovolj —, potem te spremlim nazaj in poskrbim, da se ti nič ne pripeti. Čez dve uri sva spet tu.«

»Ne, rajši ko da grem na Fužino rajat, skočim tu čez šmarske peči dol.«

Ze doslej se je držala na štiri, pet korakov od njega; zdaj se je še za nekaj odmaknila. Njega je to le še bolj razdražilo: Da bi se njemu kako deklet upiralo?!

»Če nočeš iz proste volje, te prisilim,« ji je zagrozil.

Tedaj je naglo švignila na rob stene, skočila na zakrivljeno koreniko mogočnega macesna, ki je štrlela nad prepodom, in se z obema rokama prijela drevesa.

»Kaj uganjaš, neumnica?« je zavpil. »Padla boš; ubila se boš.«

»Več ko za življenje mi je za čast in poštenje,« je zasopihala.

»Saj ti ne storim nič. Takoj se mi vrni! Ali čuješ: takoj, ti rečem!«

»Prej ne, dokler ne odideš. Čisto oditi moraš.«

Kar načuditi se ni mogel, da je tako odločna, neustrašena in pogumna, zraven pa ga je grabila jeza in užaljen ponos. On, grofov jagar, ki mu je šlo vedno vse po volji, naj bi se temu trmastemu dekletu vdal? Nihče mu ni bil kos, to slabotno deklet pa naj bi mu bilo? Vse je kipel v njem. Kri mu je

udarila v lica, žile so mu nabrekli, v ušesih mu je šumelo, razburjeno in besno se je zadržal:

»Prekleta deklina, ali misliš, da me je kaj manj kakor tebe? Pokazal ti bom. Te bom že spravil sem nazaj!«

Skočil je nekoliko korakov proti prepadu.

»Ostani! Skočila bom dol,« je zavpilo deklet s hripavim glasom.

Nagnila se je na desno stran, spustila eno roko in nogo, da je napol visela nad brezdom.

»Ti si nora!« je zatulil in skočil še bliže.

V tem hipu je v zraku razvižgalo in zašuštelo. Anza je obstal in se ozrl; zagledal je črno senco velike ponočne ptice, ki se je speljala med veje macesna.

Tedaj pa je pred jim kakor v smrtnem strahu zavpilo:

»Ježeš Marija!«

Naglo je obrnil pogled, še je videl, kako je vzplapolala svetla Veronikina obleka — potem pa je deklet izginilo. Nekaj topih padcev je bilo čuti, prah se je dvignil, iz globine pa je zamolklo zabobnelo.

»Veronika! Veronika!« je tulil Anza.

Spustil se je na rob, se zavihtel okoli korenike, kjer se je poprej držala Veronika, in pogledal dol... Da, tam spodaj je bila, tik pod steno, nič drugega ko bel kupček na sivem kamenju — bela obleka se je svetila v mesečnem soju.

Za njo bi skočil, da — joj! Omotica ga je obšla,

selo pozdravila: »Poglej no mamica, vsi drugi še spe in so kar pokriti, samo jaz sem že dolgo zburjena.« Dekletico so takoj odnesli nazaj v bolnišnico, kjer se še naprej zdravi ter niti ne ve, kje je tisto noč prenočevala.

Koliko je že pretrpela španska duhovščina v razvijanski vojni?

Kakor navaja vaticanški list »Osservatore Romano«, je pred državljansko vojno število španske duhovščine znašalo 60 škofov in nadškofov, 33.500 duhovnikov in 20.640 menihov. Španski kolegij v Rimu je sedaj na podlagi 200 pisem škofov in duhovnikov ter na podlagi izjav 188 duhovnikov in 8 škofov, ki so prišli v Rim, sestavil statistiko. Na tej podlagi je bilo v

Strašna avtomobilska nesreča. V severni Grčiji, v Tesallji pri Volosu, se je zgodila velika in grozna avtomobilska nesreča. Radi opolzke ceste je padel avtobus v 50 m globok jarek, kjer se je čisto razbil. Na mestu so bili mrtvi štirje potniki. 15 ljudi je dobilo tako hude poškodbe, da so jim že podlegli, ali pa se borijo s smrtjo. Samo pet potnikov je nekako čudežno ostalo nepoškodovanih.

2000 domačinov utonilo v južni Afriki. Po poročilu iz Kapstadta je utonilo v južni Afriki zaradi povodnje rek Inncomati in Umbeluzi 2000 domačinov. Nalivi so trajali pet dni in so bile nekatere pokrajine povsem odrezane od sveta. Letala, ki so preletela od povodnje prizadete kraje, javljajo, da znaša škoda 1 milijon funtov šterlingov.

Razne novice.

Otvoritev gospodinjke šole v Svečini. Dne 16. februarja so v Svečini v novo preurejenem gradu in na nekdanjem veleposestvu admontskega samostana otvorili novo gospodinjko šolo, katero obiskuje 20 gojenk za šest mesecev. Na jesen bo poslopje popolnoma preurejeno v nove svrhe in takrat bo pričel letni tečaj za mnogo več gojenk.

Za urade, društva, šole: Krasen portret Slomškega, ki ga je napravil znameniti mariborski kipar g. Sojč, vzbuja vsesplošno zanimanje. Takoj prvi dan so mnogi izrazili svoje občudovanje, da to je pa delo, ki je vredno, da je povsod v naših lokalih. Ne le izdelava, tudi cena bo vsake-mu ugajala. Portret je izdelan tako, da ga je mogoče obesiti na steno, dasi je v velikem reliefu. Cena mu je le 100 Din. Vse, ki se zanimajo za ta relief, prosimo, da se ogledajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Izredno debela svinja. Posestnica Eliza Trampuš v Bresternici pri Mariboru je kolnila te dni 19 mesecev staro ter pitano svinjo, ki je tehtala 455 kg in je dala 213 kg masti. Izredna svinja je tehtala toliko kakor doraslo govedo.

Nasvet k štednji je eden najboljših nasvetov, ki ga zamoremo dati vsakomur!

Ob rojstvu otroka začnejo starši polagati v MESTNO HRANILNICO V MARI-BORU vsak mesec Din 100.—.

Ko dopolni otrok 21. leto starosti, mu Mestna hranilnica izplača Din 44.028.98.

Varčujte in nalagajte svoje prihranke v domači mestni zavod: v Mestno hranilnico v Mariboru!

Sprejemamo vloge že od Din 10.— naprej.

Ogromna gradnja letal na celem svetu. Howard Walch, ravnatelj ameriške izvozne družbe za letala, je obelodanil statistiko glede gradnje aeroplanov v tem letu na celem svetu. Walch pravi, da bo letos zgrajenih 28.500 vojaških in potniških letal, kar znači najvišje število sploh vseh aeroplanov na svetu do konca leta 1936. Štiri petine letos zgrajenih letal se bode uporabilo v vojaške svrhe. Nova letala so razdeljena takole na posamezne države: Sovjetska Rusija 3000 vojaških letal, 200 potniških; Nemčija 2900, 254; Angleška 2700, 328; Francija 2500, 700; Italija 2300, 65; Čehoslovaška 700, 69.

V armadi španskega nacionalističnega generala Franca se bori 50.000 italijanskih prostovoljcev.

Važno za vse ljubitelje vrtov, vrtnarje ter za kmetovalce! Znana in že leta 1869 osnovana mariborska trgovina semenja M. Berdajs stopa v tekoče poslovno leto z novim poletom. S sodelovanjem vrtnarskih in kmetijskih strokovnjakov je izdala letos katalog semenja, ki je brez dvoma edinstven te vrste. Cenik namreč ne prinaša zgolj navedbe blaga in cene, nego prinaša za vsako vrsto dotične trave, sočivja ali cvetlice obenem tudi najprimernejši čas in način setve, zahtevajočo kakovost zemlje itd. Vsebuje razen tega tudi navodilo za gnojenje

in najvažnejša gnojila. Neprecenljive vrednosti pa je zelo obširen pregled živalskih in rastlinskih škodljivcev z natančnim opisom, kedar in kako jih je pokončevati. Semena, ki jih prodaja ta priznana tvrdka, so iz najboljših inozemskih virov. Tvrdka Berdajs je mnogo žrtvovala za omenjeni cenik, ki ga bo vsak ljubitelj vrta, vrtnar in kmetovalec rad vzel v roke, saj združuje mimo ponudbenega momenta najvažnejše znanje o setvi trav, sočivja in naših cvetic.

Enodnevni tečaj o trsnih rezi v vinogradu se bo vršil na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru dne 1. marca t. l. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8. do 12. ure in od 14. do 8. ure.

Dvodnevni tečaj za sajenje, oskrbo, pomlajanje, preceppljanje in gnojenje ladnega drevja se vrši v petek in soboto, dne 5. in 6. marca t. l. na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj je brezplačen, teoretičen in praktičen ter traja vsaki dan od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Letošnji vinski sejem v Ljutomeru. V Ljutomeru se pripravlja vinski sejem in razstava v že običajnem obsegu kakor prejšnja leta na dan 16. marca 1937 v kavarni g. Zavratnika. Otvoritev vinskega sejma bo ob 9. uri dopoldne, zaključki se ob 8. uri zvečer. Vabijo se razstavljalci, da nudijo na tem vinskem sejmu veliko izbiro našega pristnega vina, vabijo pa se tudi vsi konsumenti dobrega vina!

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suhar bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

Obžalovanja vredni slučaji.

Prijeti konjski tatovi. V Koprivno ob koroški meji so se natepli trije Avstrijci. Anton Hrobast, posestnik iz Črne, je vozil s konji drva iz gozda. Avstrijska detelja je začela s Hrobastom pred krčmo pogovor in ga je zvalila na pijačo. Med tem, ko sta dva Hrobasta motila s pogovori v gostilni, mu je tretji izpregel 3500 Din vrednega konja in ga odgnal proti meji, da bi jo popihal z njim v Avstrijo. Pri prekoračenju meje je imel smolo, ker so ga zajeli graničarji, mu odvzeli konja

Otrok prenočil med mrličem v mrtvašnici

Iz Olomuca poročajo, da je v tamkajšnji bolnišnici ležala 9 let stara deklica Marija Panak. Imela je davico ter je že več dni bila v bolnišnici. Nekega dne pa je otrok dobil tako silno vročino, da je nazadnje telo onemoglo ter je deklica umrla. Malo trupelce so odpejli na ročnem vozčku v sobo za raztelesenje, kjer naj bi mrtvo deklico razteleseli. Na vse zgodaj zjutraj pa je prišla otrokova mati, katera je vsa žalostna hotela videti mrtvega otroka. Peljali so jo v dvorano, kjer so ležali mrlič, pokriti z belimi rjuhami. Ko pa je mati stopila v dvorano, je zagledala na takem vozčku sedeti svojo hčerko. Deklica je mater takoj ve-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»To si le misliš. Pojdi, deklica, rada me imej!«
»Zavpila bom, če me ne pustiš.«
»Nikar! Tako daleč sva od Kaple in Šmarja, da te nihče ne bi čul.«

»Bo že prišel kdo — gotovo.«

»Žive duše ni blizu; o tem sem se že prej pričal.«

»Toda Bog je blizu, vsemogočni, večni sodnik,« je vzkliknilo dekle in povzdignilo glas. »Bog me bo varoval in tebe kaznoval.«

V svoji svetli obleki, obsijana z mesečnim sojem, je bila podobna prikazni iz nebes. Nemo, ko da ga je pogled na njeno nedolžnost prikoval, je strmel. Anza vanjo. Ne, to dekle ni bilo kakor druge. S prilizavnostjo ji ne bo kos. Po kratkem molku je rekel z mirnim glasom:

»Veronika, pamet si posodi! ... Nekaj bi te rad prosil; ne bo ti težko. Nič se ne boj!«

»Ne bojim se ničesar kakor le greha,« je dejala odločno.

»Potem mi lahko ustrežeš. Noben greh ni... Glej, obljubil sem tovarišem, da te pripeljem na Fužino, da boš rajala z menoj.«

»Kaj takega si misliš o meni!« se je ogorčila. »Ali me imaš za tako?«

»Kaj je to slabega? Ali je kaj hudega, če te rajat peljam?«

»Hudo je, da kaj takega zahtevaš.«

»Besedo moram držati; drugače se mi bodo smejali. Pojdi no, ne puščaj me na cedilu!«

»Nikdar in nikoli ne!«

»Saj ni treba zastonj; deset zlatih goldinarjev ti dam — dvajset jih dam, če hočeš.«

»Svoje nedolžnosti ne dam ne za sto, ne za tisoč goldinarjev, za nič na svetu ne.«

»Ne boj se za nedolžnost! Nič se ti ne bo zgodilo; kakor brat ti bom, ti rečem. Besedo ti dam.«

»Na tvojo besedo se ne morem zanašati.«

»Kaj?« je vzkipel. »Ali si že kdaj čula, da sem svojo besedo prelomil? Kar obljubim, to zmeraj držim.«

»Če bi se tudi mogla nate in na tvojo besedo zanesti — ne, nikoli ne bi šla plesat. Strašno slab zgled bi to bil za druge.«

»Za druge, hahaha... Drugi se zaradi tebe ne bodo ne pohujšali ne poboljšali; kakršni so, taki so.«

»Naj, da grem svojo pot! Zadnji čas je, da pridem domov.«

»Urlico prej ali slej, to ni taka reč. Pametna bodi! Zdaj pojdeva na Fužino, enkrat greš z menoj

Ali si že obnovil naročnino?

in ga vrnili lastniku. Oblast je vtaknila pod ključ vse tri nepoštene Avstrijce.

Velika tatvina denarja v trgovini. Na Kralja Petra trgu v Mariboru ima trgovino z usnjem Viktor Kosi. Pripravil si je na mizo 24.000 Din, da jih odnese v Freundovo tovarno za usnje. Naenkrat je prišlo k njemu več kupcev in je Kosi v pogovoru s strankami pozabil, da ima na mizi toliko tisočakov. Šele proti večeru je opazil, da mu je nekdo izmaknil vseh 24 jurjev. Kosi je javil veliko tatvino policiji.

Dva vloma v št. IIju v Slov. goricah. V št. IIju je bilo v noči vlomljeno v pošni urad in je odnesel vlomilec 116 Din. Sigurno je napravil isti storilec nezazeljen obisk tudi v gostilni Sfiligoj, iz katere si je prilastil tobačne izdelke.

Nepoboljšljiv tat. Na podlagi zadnjega pomiloščenja je bil izpuščen na svobodo Pavel Kranjc, ki je začel koj po izpustitvi svoj vlomilski ter tatinski posel po Slov. goricah in najbolj v okolici Sv. Ruperta. Kranjca so orožniki zopet zaprli zaradi več vlovov, tatvin in goljufij.

Nočni vrom v trgovino. V noči je bilo vlomljeno v podružnico trgovca Ignaca Lovrenčiča iz Lukavcev pri Ljutomeru. Vlomilci so odnesli manufakturnega blaga za 4000 Din.

Svojevvrsten zločin mačeha. V G. Radgoni je opazila učiteljica, da vidno peša sedemletni Alojzij Kreft iz Orehovskega vrha, dasi je bil pred meseci krepak ter povsem zdrav. Ko je učiteljica fantka natančneje preiskala, je ugotovila, da ima v višini želodca oblečen steznik z jeklenimi peresi, kar mu povzroča bolečine. Dečko je priznal med solzami, da mu je steznik tesno opasala njegova mačeha, da bi manj jedel. Z zadevo se je pečal tudi zdravnik in videl, da je steznik otroku zveržil mišice. Na odgovor pozvana mačeha je hladnokrvno povedala, da je stiščala pastorka v

steznik zato, ker je kazal preveč teka za jed. Mačeho so naznanili oblasti.

Za 9 tisočakov okraden posestnik. V Pacinju pri Ptujju so vdrli v noči še neodkriti storilci v hišo posestnika Ivana Segule. Odnegli so obleke, perila in gotovine za 9000 Din.

Sleparija s prodajo živine in sadjevca. V Zagorje ob Savi in v okolico se je natepel odnekod neznanec, ki je obiskal nekaj krčmarjev in mesarjev. Pri gostilničarjih je proti ari prodajal sadjevca, pri mesarjih se je izdajal za prodajalca živine. Zadeva sleparskega prodajalca živine in sadjevca je prijavljena orožnikom.

Umor dveh stark. V Čurilah pri Metliki so našli s sekuro ubiti ter izropani 83 letno Baro Kočevar in njeno skoraj 70 let staro hčer Marijo Vraničar. Morilec je pretaknil pred pobegom vse po hiši in je odnesel vse, kar mu je padlo v naglici v roke.

MLADOLETNI UMORIL STARKO.

Odkritje zločina.

V Jelovcu pri Makolah so odkrili tolovajski umor, ki je pretresel vso okolico. V leseni samotni koči kake pol ure od Makole je prebivala 71 letna Amalija Neudeker. Franc Babšek, posestnik, je šel te dni mimo omenjene kočice in je stopil v njo, da bi obiskal starko. Pri vstopu v izbo se mu je nudil strahovit prizor. Ženica je ležala vsa okrvavljena pod klopjo. Babšek je po tem odkritju hitro stekel na občinski urad v Jelovec, odkoder so se podali trije odborniki z mrtvoogledom v hišico Neudekerjeve.

Videli so, da je soba v popolnem neredu ter vsi koti in omare pretaknjene. Občinska komisija sklepa iz razbitega štedilnika, da se je morala vršiti med napadalcem in napadeno srdita borba. Zločinec je starki s sekuro razklal glavo in je po umoru pokrtil njen obraz in rano z ruto. Umorjeno je zavlekel pod klop in je pobežnil skozi okno.

Neudekerjeva je živela sama zase že več let in ni imela nobenih sorodnikov.

Njena posest meri komaj en oral. Pri koči je tudi majhen vinograd, katerega je ženica sama obdelovala. Rada je zahajala v cerkev in so jo zadnjič videli dne 15. januarja. Zločin je bil izvršen pred tedni, ker je bilo truplo pri najdbi že precej razpadlo.

Neudekerjeva, ali po domače Jagrova Malika, je bila v mlajših letih kuharica. Sosedje pravijo, da ni posedala gotovine, saj je celo beračila in je izostajala od doma po več tednov.

Aretacija mladoletnega zločinca.

Sum radi roparskega umora Neudekerjeve je koj padel na komaj 16 letnega Stefana Božička, ki je čisto izprijen kmečki fant in je že v šoli izmaknil učiteljici iz miznice 325 Din. Dečko je po odkritju zločina pobežnil v gozd in se je šele proti večeru priklatil domov. Drugo jutro ga je občinski odbornik iz Mehol odvedel na občino, kjer so ga zaslišali orožniki iz Poljčan. Izprijenec je priznal, da je izvršil zločin 27. januarja zjutraj. Neudekerjevo je dobil na postelji pri česanju. Udaril jo je s sekuro parkrat in je mrtvo truplo z obvezano glavo potegnil pod klop, kjer so ga našli. Strašen zločin je zagrešil hudoba radi tega, ker je starki večkrat kaj izmaknil in ga je ta oštevala radi tega. Po umoru je ženici odnesel možnar, verižico od stenske ure in še nekaj drugih neznatnih drobnarij.

Orožniki so odgnali fanta v zapor v Sl. Bistrico, odkoder bo oddan v poboljševalnico, a je le malo upanja, da bo postalo iz njega kedaj kaj poštenega in človeški družbi koristnega.

Izpred sodišča.

Poldrugo leto robije za 9000 Din ukradenega blaga. Anton Pernat, branjevec na mariborskem Glavnem trgu, je izvršil vrom v trgovino Helene Lukež v Vetrinjski ulici. Pri Pernatu so dobili za 9000 D pokradenega blaga. Vlomilec je bil v Mariboru 19. februarja obsojen na poldrugo leto robije.

rajat — en sam raj mi je dovolj —, potem te spremlim nazaj in poskrbim, da se ti nič ne pripeti. Čez dve uri sva spet tu.«

»Ne, rajši ko da grem na Fužino rajat, skočim tu čez šmarske peči dol.«

Ze doslej se je držala na štiri, pet korakov od njega; zdaj se je še za nekaj odmaknila. Njega je to le še bolj razdražilo: Da bi se njemu kako deklet upiralo?!

»Če nočeš iz proste volje, te prisilim,« ji je zagrozil.

Tedaj je naglo švignila na rob stene, skočila na zakrivljeno koreniko mogočnega macesna, ki je štrlela nad prepodom, in se z obema rokama prijela drevesa.

»Kaj uganjaš, neumnica?« je zavpil. »Padla boš; ubila se boš.«

»Več ko za življenje mi je za čast in poštenje,« je zasopihala.

»Saj ti ne storim nič. Takoj se mi vrni! Ali čuješ: takoj, ti rečem!«

»Prej ne, dokler ne odideš. Čisto oditi moraš.«

Kar načuditi se ni mogel, da je tako odločna, neustrašena in pogumna, zraven pa ga je grabila jeza in užaljen ponos. On, grofov jagar, ki mu je šlo vedno vse po volji, naj bi se temu trmastemu dekletu vdal? Nihče mu ni bil kos, to slabotno deklet pa naj bi mu bilo? Vse je kipelo v njem. Kri mu je

udarila v lica, žile so mu nabrekli, v ušesih mu je šumelo, razburjeno in besno se je zadržal:

»Prekleta deklina, ali misliš, da me je kaj manj kakor tebe? Pokazal ti bom. Te bom že spravil sem nazaj!«

Skočil je nekoliko korakov proti prepadu.

»Ostani! Skočila bom dol,« je zavpilo deklet s hripavim glasom.

Nagnila se je na desno stran, spustila eno roko in nogo, da je napol visela nad brezdom.

»Ti si nora!« je zatulil in skočil še bliže.

V tem hipu je v zraku razvižgalo in zašuštelo. Anza je obstal in se ozrl; zagledal je črno senco velike ponočne ptice, ki se je speljala med veje macesna.

Tedaj pa je pred jim kakor v smrtnem strahu zavpilo:

»Ježeš Marija!«

Naglo je obrnil pogled, še je videl, kako je vzplapolala svetla Veronikina obleka — potem pa je deklet izginilo. Nekaj topih padcev je bilo čuti, prah se je dvignil, iz globine pa je zamolklo zabobnelo.

»Veronika! Veronika!« je tulil Anza.

Spustil se je na rob, se zavihtel okoli korenike, kjer se je poprej držala Veronika, in pogledal dol... Da, tam spodaj je bila, tik pod steno, nič drugega ko bel kupček na sivem kamenju — bela obleka se je svetila v mesečnem soju.

Za njo bi skočil, da — joj! Omotica ga je obšla,

selo pozdravila: »Poglej no mamica, vsi drugi še spe in so kar pokriti, samo jaz sem že dolgo zburjena.« Dekletico so takoj odnesli nazaj v bolnišnico, kjer se še naprej zdravi ter niti ne ve, kje je tisto noč prenočevala.

Koliko je že pretrpela španska duhovščina v razvijanski vojni?

Kakor navaja vaticanški list »Osservatore Romano«, je pred državljansko vojno število španske duhovščine znašalo 60 škofov in nadškofov, 33.500 duhovnikov in 20.640 menihov. Španski kolegij v Rimu je sedaj na podlagi 200 pisem škofov in duhovnikov ter na podlagi izjav 188 duhovnikov in 8 škofov, ki so prišli v Rim, sestavil statistiko. Na tej podlagi je bilo v

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Poročali smo v listu o razmerah v našem šolskem posloplju. »Murska krajina« je čutila dolžnost, da se obregne ob to našo notico in ob notico »Učiteljskega Tovariša«, ki je menda posnel notico po »Slovenskem gospodarju«. Gospodje okrog »Murske krajine« že vedo, zakaj se tako razburjajo. Zaenkrat nočemo razkapati preteklih stvari. Povemo samo še enkrat, občina je kupila »grad« za šolo in ne za občinski urad. Pa tudi mi vemo, da posloplje še ni plačano, to mi morda bolj čutimo kot dopisnik »Murske krajine«. Zdaj smo dobili tretjo učno moč, a imamo samo dve učilnici. Čudimo se dopisniku »Murske krajine«, da se more zavzemati za občinski urad. Naše učilnice so male in le pojdite v te učilnice v popoldanskih urah, kak neznošen zrak je v njih. Pa je to razumljivo, če je razred cel dan natrpano poln otrok. Pisarna občinskega urada je bila namenjena za učilnico in naj služi v ta namen. Smo sploh proti temu, da bi bila šola in občinski urad v enem posloplju. Dopisnik pravi, da bi bili novi stroški, če bi si občina morala najeti drugo pisarno. A tako? Kdaj ste pa postali tako varčniki? Varčujte drugje! Naša občina je številčno in davčno najmanjša, a tajniku plačuje 800 Din mesečno, kakor menda v nobeni drugi raški občini, in predsedniku 400 Din mesečno, četudi le dvakrat tedensko uraduje in je lastnik velike žage in posestva. Tu znižujte in boste nekaj prihranili. Ponovno zahtevamo, naj gre občina iz šolskega posloplja in naj posloplje služi namenu, za katere je bilo kupljeno.

Mačkovec. Torej banovina prevzame naše šolske bremena in za to homo plačali novo 35% doklado na državne davke. Naši občini veliko ne bo pomagano. Plačujemo letno samo za šolo 16.000 Din obresti pri 200.000 Din glavnice. Ne vemo, kaj dela občinski in šolski odbor, da se za ta naš dolg nič ne pobriga. Tega dolga naša revna občina ne bo mogla plačati. Drugi kraji dobivajo velike podpore in brezobrestna posojila, a vi se samo med seboj prepirate, narod pa ječi pod težkim davčnim bremenom in z novim proračunom ne bo nič bolje. Kaj pa silite na taka odgovorna mesta, če niste nalogam kos, ali pa nočete pomagati svojemu ljudstvu. Če

se naša občina razbije, boste krivi sami, ker ljudje ne bodo več dolgo tako neumni, da bi plačevali leta in leta desetisoče več kot v drugih občinah. In če se Fečarovi odtrgajo, kdo bo pa plačeval dolg za šolo? Delajte in pomagajte, ali pa dajte prostor drugim.

Sv. Sebeščan. V Prosečki vasi je umrl Faj Mihael v 77. letu starosti. Rajni je bil vzor katoličana, bolezen je dalj časa prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Bil je 32-let cerkovnik. Pogreba se je udeležila cela fara. Ob odprtem grobu se je od pokojnega poslovil in se zahvalil za njegovo dolgoletno cerkveno službo domači g. župnik. Rajnemu naj sveti večna luč, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 7. marca bo tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo v tukajšnji šoli lepo igro »Roka božja«. Vsi vabljeni!

Sv. Sebeščan. Naš hrib dobi moderen vodnjak. Da ga narediti na trgu pred cerkvijo higijenski zavod iz Ljubljane s podporo banovine. Za ta vodnjak je zaprosilo tukajšnje šolsko vodstvo. Da se bi ta prepotrebni načrt le čim preje uresničil.

Gornja Lendava. Prosvetno društvo v Gornji Lendavi ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 28. t. m. popoldan po večernicah v društveni sobi. Za vse člane in članice je ude-

ležba obvezna. Vabljeni ste vsi ostali, da se ta dan vpišete v naše društvo in slišite, kaj je vse naredilo društvo v prvem letu obstoja. — U sebeščanski fari smo brali, da se postavlja za vzgled pri velikem številu naročnikov naših listov. Pa tudi mi nismo dosti zadaj. Naša fara ima več dnevnikov. Imamo več naročnikov »Jutra«. Tudi več naročnikov »Slovenca« imamo, kar udomačil se je pri nas »Slovenski dom«, saj ga je samo v Gornji Lendavi osem. Imamo stare naročnike »Slovenskega gospodarja«, pa tudi veliko novih v zadnjih letih. »Domovina« je bila prej precej razširjena, sedaj je zgubila veliko naročnikov na račun »Slov. gospodarja«. Tudi »Novine« in »N. lista« imamo precej. »Murske Krajine« imamo veliko, to pa zato, ker pravijo ljudje, da ni treba plačati naročnine. Pa bo treba še veliko dela, da bo naša fara dobila veliko in dobrega tiska v svoje družine. Vsi naročniki »Slovenskega gospodarja« pridobite letos vsaj vsak enega novega naročnika. — Po celi fari razsajajo različne bolezni. Skoraj vsak dan imamo pogreb. Umirajo starci, mladi fantje in dekleta, pa tudi majhni otroci. Letos smo imeli že 25 smrtnih slučajev, pa samo 12 rojstev. Tudi šole so včasih prazne po razredih, ker se ljudje bojijo za otroke. Pa tudi strašno slabe ceste imamo v takem vremenu.

Ljutomer. Mladina Prosvetnega društva iz fantovskega in dekljskega odtaka se pripravila na akademijo, ki jo izvajajo na Jožefovo. Kot predpriprava bodo duhovne vaje za fante. Na te vaje vabimo že sedaj naše katoliško misleče fante.

Do pri Hrastniku. Predpostni čas smo končali. Na Svečnico so izvedle miadenke lepo proslavo, ki je pritegnila polno dvorano skoro same mladine. Med igro »Goreča sveča« in odmori je pela vsa dvorana cerkvene pesmi. Občutje je bilo pristrčno domače. V nedeljo so pa mladi igralci zaključili veseli čas z »Burko o jezičnem dohtarju« in s plesno točko, ki sta jo jo izvajala veliki Dolfe in kratki France. Sme-

ha je bilo skoro preveč. Igral je tudi novi »šramel« in kar dobro. — V postni čas smo se pa zresnili. Za prihodnjo nedeljo 28. februarja smo pripravili postno proslavo. Igrali bomo »Animo« in »Teofila«. Vsebinska obeh iger je globoka in gre v razpoloženje resnega časa. Teofilu, duhovniku, ki je radi bogastva zapisal svojo dušo satanu, izprosi milost Marija. Anima, duša, pa išče svojega brata in nas uči ljubezni do bližnjega. Vmes bomo peli vsi skupaj z ministranti in mladenkami postne pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Usmiljeni Jezus«, »Daj mi Jezus, da žalujem«. V mesecu marcu bo dvakrat predavanje Farne univerze, ker je ta mesec radi nepredvidenih težav izpadlo. Pripravljamo se tudi na Jožefovo, praznik dela in na velikonočno proslavo.

Vojnik. Morda še vsi ne vedo, da imamo pri nas pevsko društvo »Vojnik«, ki živahno deluje pod pevodjem g. Ivan Šoperjem. Pevske vaje

vsej španiji od rdečih umorjenih 40 do 50% duhovnikov in 11 škofov. V devetih škofijah pa znaša odstotek umorjenih duhovnikov celo 80%, v Malagi pa kar 90%. Iz poročil, ki so prišla iz 23 škofij, sledi, da so bile tam požgane skoro vse cerkve. — Statistike o umorjenih redovnikih pa še ni.

Angleške znamke ostanejo

Po odstopu kralja Edwarda VIII. so se v krogu angleških zbirateljev znamk pojavile govoriče, da bodo najnovejše znamke z njegovo podobo, ki je zbudila veliko pozornost, ker ni imela v nasprotju z dosedanjo navado nobenih okrasov spravili iz prometa. To je imelo za posledico, da je vrednost te

tedaj je skočil nazaj gor na trato in se obupano zvalil po tleh...

Kaj je storil? Najlepše dekle, najpogumnejše dekle je ubil. Saj ni sama skočila dol. On jo je nagnal.

Nikoli ne bi bil verjel, da more dekle življenje žrtvovati, da si reši poštenje. Takega dekleta še nikoli ni srečal. On pa jo je ubil. Groza ga je prijela.

Ko bi le popraviti mogel! Ali za Veroniko nič ni več pomoči...

Kaj bo zdaj? Ne more ostati skrito, da je na Fužini stavil, da bo spravil Veroniko tja in tu plesal z njo. Preveč jih je za pričo. Vsi ne bodo držali jezika za zobmi, ženske že gotovo ne. Čim bodo Veroniko mrtvo našli, bodo osumili njega, da jo je potisnil čez peč, ker se mu ni hotela vdati. Vsi bodo vstali čez njega, ulovili ga bodo in obesili.

Ne, tako ne bodo z njim! Či se tudi vse spravi nad njega, ne bodo ga, ne! Vse kozje stezice so mu znane, take, ki jih še človeška noga ni prestopila; skrije se jim lahko, kjer ga nihče ne najde. In če bi bila sila, saj zna pota tudi čez mejo...

Ko je tako predel bridke misli, je začul zgoraj ljudi. Kaj je spet to?

Ah, najbrž je mežnar s svojimi. Zaskrbelo jih je, kje neki je Veronika tako dolgo, pa jo prihajajo iskat.

Ko strela je poskočil in švignil na levo v temni gozd. Dirjal je kar počez skozi grmovje, na daleč se

je ognil gostilne na Fužini in jo mahal čez Veliko planino proti Hudim pečem. —

Hude peči so strme skale, razgrizene od vod. Tu pa tam gnezdiijo zeleni jeziki ledu. Kakor v vencu obdajajo precej velik planinski travnik, na katerega se hodijo gamsi najrajši past.

Pod eno izmed teh peči je imel grofov jagar svojo kočjo. Tesno ob skali je stala, tako da so zdrknili plazovi, kadar so se z vrhov udirali, čez njo.

Le nekaj ur je prebil Anza tu, ko se je vrnil s tiste svoje nesrečne ponočne poti. Čim se je zdanilo, si je nadeval v vrečo jedil, pobral odejo in kar je še bilo treba, si obesil puško počez čez prsa in splezal čez pečino, ki je štrlela nad kočjo. Na vrhu si je počil, pa zlezal čez polico pod drugo steno, s katere je visela močna vrva. Po vrvi se je pognal kakih šest klafter v viš. Tu je bila ravninica, velika kakor miza, zadaj pa votlina. Potegnul je vrvi in jo zvil; zdaj ni mogla živa duša ne sem gor, niti gamsi ne, ker je bila stena zaledenela in na spred poveznjena.

Mladi mož se je previdno splazil v votlino, ki je bila tako visoka, da je lahko stal v nji, in tako široka, da je mogel kakih dvajset korakov sem in tja po nji.

Ko se mu je pogled navadil na mrak, je spravil nahrbtnik in puško v razpoko v steni, potem pa je legel v kot na kup listja in mahu in je poskušal zaspati. Pa ni mogel. Zopet in zopet je moral mi-

ima vsak ponedeljek in četrtek zvečer, pa še ob nedeljah; ni čudno, kajti pripravljajo se številni moški zbor na pevski koncert, ki se bo vršil v nedeljo 7. marca, ob treh popoldne v posojilniški dvorani v Vojniku. Vsi ljubitelji lepega petja od blizu in daleč vabljeni!

Vojnik. Naše prosvetno društvo prav lepo deluje. V januarju je vprizorilo v nabit polni posojilniški dvorani moderno socijalno dramo »Boštjan iz predmestja«. Za Jožefovo pa pripravljajo krasno igro iz svetovne vojne v treh dejanjih »Stilmondski župan«. V nedeljo dne 28. februarja ima svoj redni občni zbor v društveni sobi kaplanije ob pol treh popoldne - običajnim dnevnim redom. Članstvo se s tem opozarja, da se ga sigurno udeleži.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Tukaj je bil fantovski tečaj Slomškovskega prosvetnega društva za šmarsko-roggaško okrožje v nedeljo dne 14. t. m. cel dan. Govornika sta prišla iz Celja, in sicer voditelj fantovske podzveze profesor g. Bitenc Mirko in č. g. dr. Hanželič Rudolf. Tečaj se je pričel ob pol desetih v Slomškovem prosvetnem domu. V društveni dvorani je prvi pozdravil gg. predavatelje, domače fante in fante iz sosednjih far, ki so se udeležili tečaja v polnem številu, domač č. nad župnik Julij Vajda, želeč, da bi ta tečaj rodil lepe uspehe v fantovskem delu. Predavalo se je o pomenu in delu v organizaciji, o mladih, o poslovanju, o tisku in o komunizmu. Domačin Drogenik Tonče, osmošolec gimnazije, pa je navdušeno deklamiral »Vseh živih dan«. — Ob enem se je vršil fantovski občni zbor za rogaško okrožje in je bil za predsednika izvoljen g. Snaj V., ekonom iz Rog. Slatine. Za šmarsko okrožje pa se je sklenilo, da se bo občni zbor vršil 21. marca v šmarju pri Jelšah s primernim predavanjem. Na tečaju so bile zastopane župnije Rogatec, Zetale, šmarje, Sv. Florijan, Kostrivnica, Sv. Peter na Medvedom selu, Sv. Ema, Sladka gora, Stoperce in Zibika. Kar se tiče udeležbe, so se razen domačinov najboljše odrezale Zetale z udeležbo približno 30 fantov.

Slovinci v Zagrebu. Zadnja nedelja v januarju nam je prinesla najprej lepo prireditev Marijine družbe naših deklet, potem pa občni zbor deklisknega zavetišča »Ognjišče«. Ta občni zbor je bil zelo važen, ker je pokazal, kako potrebna

ustanova je »Ognjišče«, obenem pa se je videlo, da naša dekleta ne pustijo, da bi jim zavetišče prepadlo. Zdaj so se z novim ognjem zavzeli zanj in vse kaže, da bomo postavili »Ognjišče« trdne temelje. Dekleta, ki prihajajo v Zagreb, pa vabimo, naj se zglasijo v tem zavetišču (Solvjeva ulica 3, blizu glavnega kolodvora). — Na pustno nedeljo 7. februarja so nam priredili Slomškovski igralci veseloigro »Ljubezni in zadreg zmešnjava«. Sedaj nas pa že vabijo k novi predstavi, ki bo v nedeljo dne 7. marca. To pot je na sporedu »Ben Hur«, ki je prav primeren za resni postni čas. Zato ne sme nihče manjkati pri tej veličastni igri. Tudi predavanja imamo vsako nedeljo po večernicah.

Redni letni občni zbor delegatov KZ.

Vodstvo Kmečke zveze v Ljubljani je na svoji seji dne 12. februarja sklenilo, da se vrši redni letni občni zbor delegatov v nedeljo, dne 7. marca v Ljubljani. Dnevni red in kraj, kjer se bo občni zbor vršil, bo objavljen kasneje.

V smislu pravil KZ tvorijo občni zbor člani glavnega odbora, pregledniki računov, predsedniki in tajniki okrajnih in okrožnih odborov ter delegati krajevnih KZ. Ti pošljejo od vsakih začetih 50 članov po enega delegata, ki ga določi njen odbor in prijavi vsaj osem dni prej glavnemu odboru. Mi smo za olajšanje teh

prijav v vprašalnih polah stavili posebno rubriko za te delegate. Mnogo krajevnih KZ teh vprašalnih pol še ni vrnilo. Z ozirom na kratek čas do občnega zbora pozivamo vse, ki tega še niso storili, da takoj pošljejo prijave svojih delegatov. Oni, katerim vprašalnih pol nismo dostavili, naj sporočijo v običajnem dopisu. Ko bomo imeli vse delegate prijavljene, bomo poslali vsem krajevnim edinicam toliko vstopnic, kolikor jim na število članstva pripada. S to vstopnico se bo vsak legitimiral pri vstopu v dvorano. Da se bo vsa priprava mogla pravočasno in v redu izpeljati, prosimo, da s prijavi ne čakajo.

Obenem z občnim zborom se bo nekoliko pozneje vršilo kmečko zborovanje, na katerem bodo govorili trije kmečki govorniki. Na to zborovanje so vabljeni vsi člani KZ, zlasti oni iz bližine Ljubljane. Skušali bomo dobiti četrtninsko vožnjo, tako, da bo vsem omogočeno udeležiti se tega zborovanja. Tudi o tem bomo pravočasno obvestili vse.

Kmetje, pripravite se na ta dan! Prvi redni občni zbor KZ je to. Pokažite, da se vas je v kratkem času obstoja zbrala velika armada pod okriljem KZ. Dokažite, da se zavedate važnosti svojega stanu in da imate voljo, delati za zboljšanje svojega položaja. Nobenega delegata ne sme manjkati na občnem zboru, na zborovanje pa pridite vsi, ki niste preobloženi z delom! Glavni odbor Kmečke zveze.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij ob Ščavnici. To trpljenja polno solzno dolino je zapustila nadvse spoštovana, priljubljena in dobra mati Alojzija Rauterjeva iz Dragotinje v 65. letu starosti. Pokojna je bolehalo dalj časa na sušici, zadnje mesece hudo trpela, a vse prnašala boguvdano z Jobovo potrpežljivostjo. Pokojnica je bila vzorna članica naše žen-

ske Marijine družbe, vneta tretjerednica, goreča salezijanska sotrudnica, vzgledna žena, osobito pa nad vse skrbeča in čuječa mati, ki je vseh svojih devet hčera vzgojila v strahu božjem. Tri hčere so že pred njo odšle v večnost v najlepših dekliskih letih, najmlajša je pa č. šolska sestra. S pokojnico smo izgubili vzor krščanskih

sliti na dogodke pretekle noči. Ubil jo je! Vislice ga čakajo. Če bi se tudi rešil take smrti, bi mu vendar za vse življenje ostal madež, da je morilec. Nič več ne sme med ljudi, nobenemu poštenjaku ne pred oči.

Toda bolj kakor misel nase ga je tiščala in mučila misel na junaško dekle, ki jo je nagnal v smrt. Ni in ni si mogel izbiti iz glave podobe dekletove, kakor jo je gledal, ko je vsa lepa in svetla in deviška stala na mecesnovi koreniki in se vrgla v globino. Če je zamižal, je lebdela vsa živa pred njim; če je odprl oči, mu je bila vsa jasna v duši. Razburjena domišljija mu jo je kazala še lepšo, kakor jo je videl v mesečini pod mecesnom. In nič ga tako ni prevzelo, kakor misel na njeno zmagovito deklisko čistost, ki mu je bila doslej tako neznana.

Dva dni in dve noči je čepel v svoji votlini, ne da bi zaspal, niti ne, da bi kaj zavžil. Tretje jutro se je spustil po vrvi dol in je splezal na drugi rob, odkoder je bil pogled v dolino in proti šmarju.

Kaj je čul?

Iz daljave je donelo mehko brnenje, posamič so priplavali glasovi in šli mimo njega kakor duhovi in se od Ojstrca zopet vračali otožno stokajoč...

To je bil glas zvonov.

Pogrebščini so zvonili...

Da, tam doli v šmarju pokopujejo Veroniko...

Zavpil bi bil najrajši v svoji grozni bolečini; pa

je moral nemo in tiho poslušati, ko so mu rezali daljni zvonovi krvave rane v srce.

Ko so utihnili, je odšel s svojimi težkimi mislimi po grebenu. Tedaj mu je udaril rezek žvižg na uho. Tropa gamsov, ki se je pasla za steno, je skočila in zbežala po strmini, potem pa obstala in radovedno oprezovala. Z božajočim glasom jih je poklical:

»Bici, bici, bici, bici!«

Živali so se vrnile in so druga za drugo prilezle na greben. Kakih dvajset jih ga je obdalo in čisto domače so mu nosljale okoli žepov.

Čahal jih je med rožiči, jih gladil po vratu in jim govoril:

»Da, da, kako ste pridni... Igre je priden in črnuhec in trkec tudi! Vsi, vsi ste pridni, da, da!«

Kakor da ga razumejo, še tesneje so se zbrale živali okoli njega. Tisto malo soli, kar je je imel pri sebi, so mu željno polizale z rok.

»Hej, kozljè, sem pojdi!« je poklical kozliča, ki je z vsemi štirimi poskakoval in uganjal svoje otročje norčije.

Stegnil se je čez glave drugih gamsov in podal mlademu košček kruha, ki ga je še našel v jopiču. Živalica je hlastno povžila sladčico in se zagnala tesno k jagru, se mu motovilila okoli nog in ni hotela od njega.

znamke zelo narasla. Toda poštno ministrstvo je te govorice sedaj zanikalo in je izjavilo, da se bo znamka še nadalje prodajala, dokler je bo še kaj v zalogi. Ministrstvo je odredilo, da se čim prej izda znamka s podobo novega kralja Jurija. Ta znamka izide vsekako že pred kronanjem.

Navaden filmski aparat posname 24 slik v eni sekundi. Poskusni filmski aparati po laboratorijih že delajo 250 slik na sekundo. Pa tudi ti aparati so počasni v primeri z najnovejšimi konstrukcijami francoskih in ameriških raziskovalcev, ki so dosegli že 7.000 slik na sekundo in v enem slučaju celo 500.000 slik.

(Dalje sledi.)